

Boosaardig wreekte ze een oud bedrog,
waarvan geen mens meer de finesses kende;
mij heugt, naast alle vaagheid der legende,
haar psychopathenblik het meeste nog.

Top Naeff

HOE?

Hoe zal ik eens, bereid of noode,
Van hier vertrekken vroeg of laat?
Als over mij de laatste bode
Zich buigt met onvermurwd gelaat.

Zal ik bij 't klikken van den klokslag
Opschrikken: Is het al mijn tijd?
Of zal ik in den donkeren dag
Afglijden in gelatenheid?

Ik weet het niet; daar zijn wel dagen
Dat elk ding in mijn hand verdort,
Mijn voeten mij niet verder dragen,
En 't leven tot één klaagmuur wordt.

Daar zijn er ook, dat zich mijn handen
Vastklemmen aan den aardschen disch,
Dat ik het leed als vreugd voel branden
En als een schat hef diepst gemis.

Zal ik gewillig gaan, of noode...
In liefde scheiden, of in haat?
Als voor mijn deur de zwarte bode
Op zijn omfloersde trommel slaat...